ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Σ τοῦ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 31-534, 22-711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ησία	Δρ. 720	Ετησία	£ 2-0-0
άμηνος	» 360	Έξάμηνος	» 1-5-0
μηνος	» 180	Άμερικῆς	$ 12

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΒ'- ΑΡ. 12-94

ΠΕΜΠΤΗ
4
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1937
Ἀνατολὴ ἡλίου 7.29΄—Δύσις 5.49΄
Ἰσιδώρου Πηλουσιώτου, Ἰωσὴφ μ.

ΕΝ ΕΞΑΜΗΝΟΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

μπληροῦται σήμερον ἓν ηνον ἀπὸ τῆς ἡμέρας, τὴν ὁποίαν ἐπετελέσθη νύκτα τῆς 3ης πρὸς τὴν Αὐγούστου — μία ἀποφα- ική καὶ βαθυτάτη μετα- εἰς τὰ τῆς Ἑλληνικῆς τείας.

τὰ ἓξ μῆνας ἡ σημασία ἡ ἔκτασις αὐτῆς τῆς με- λῆς εἶνε δυνατὸν νὰ με- οῦν καὶ νὰ σταθμισθοῦν ριτήρια ἀσφαλῆ. Ἐνώπι- οῦ παρατηρητοῦ ὑπάρ- ἀπτὰ καὶ εὔγλωττα τὰ τὸ ἑξάμηνον ἐπιτελε- τα καὶ τὰ ὁποῖα θὰ ἦ- δύνατον νὰ εἶχον πρα- τοποιηθῆ ἄνευ τῆς ριζι- αὐτῆς μεταβολῆς. Εἶνε οτάτη εἰς πάντας ἡ ἀνά- ις τῆς ἐσωτερικῆς κατα- εως τῆς χώρας πρὸ τῆς Αὐγούστου, καίτοι ἡ ἀπο- κεῖνη φαίνεται τόσον ἠ- εμακρυσμένη λόγῳ τοῦ ου τῶν μετὰ τὴν μετα- ν πραγματοποιηθέντων. ημα πλήρους ἀσφαλιότη- διὰ τὴν αὔριον ἐπάγωνε ψυχὰς τῶν νομιμοφρόνων τῶν. Οἱ ἐχθροὶ τοῦ κοι- κοῦ καθεστῶτος, οἱ σπο- τῶν ἀνατρεπτικῶν ἰδεῶν, θέρως κινούμενοι καὶ ντες, προητοιμάζοντο ἀ- νδὸν διὰ τὴν συγκομιδήν τὴν ὁποίαν ἐπίστευον βε- ν καὶ πλουσιωτάτην. Κοι- υλευτικαὶ ἐπιτροπαὶ κα- νοντο εἰς ἀτέρμονας ὅσον ἀγόνους συζητήσεις καὶ ημόσιον χρῆμα διεσπαθί- χωρὶς καμμίαν στενοχω- Ὁ κίνδυνος μιᾶς κοινω- ἀνατροπῆς ἀπέβαινεν σος.

ν ἀπέτρεψεν ὁριστικῶς ἡ θοῦσα μεταβολή, ἡ ὁ- προσέδωκεν εἰς τὸ Κρά- τὸν πραγματικὸν χαρα- α του, τὸν ἐκ τῆς συνθέ- ς καὶ τῶν παραδόσεων Ἑλληνικῆς κοινωνίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Ἡ ἡσυχία καὶ ἡ βεβαιότης καὶ τῆς ἀσφαλείας τὸ αἴσθημα ἀποκατεστάθησαν εἰς τὴν χώραν καὶ εἰς τὸν λαόν της. Καὶ συγχρόνως ἤρχισε ζωηρὰ μία πολυσχιδὴς ἀναμορφωτικὴ ἐργασία, μὲ ρυθμὸν καὶ συνέπειαν, εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς κρατικῆς δικαιοδοσίας καὶ τῆς κοινωνικῆς δραστηριότητος. Τὸ Κράτος, παρεμβὰν μεταξὺ τοῦ κεφαλαίου καὶ τῆς ἐργασίας, ἐρρύθμισεν ἁρμονικὴν τὴν ἐφεξῆς συνεργασίαν των, ὑπὸ τὸν ἔλεγχόν του καὶ τὴν διαιτησίαν του. Αἱ ἐργαζόμεναι τάξεις ἐπροστατεύθησαν νομοθετικῶς ἀπὸ τὴν Πολιτείαν, τῆς ὁποίας ἡ προσπάθεια τείνει σταθερῶς πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ ἐργάτου, τοῦ βιοτέχνου, τοῦ ἐπαγγελματίου. Τὰ δημόσια οἰκονομικὰ ἐτακτοποιήθησαν. Οἰκονομίαι ἐπετεύχθησαν σημαντικαὶ καὶ ἐξησφαλίσθη μεγαλυτέρα ἀποδοτικότης τῶν δημοσίων προσόδων. Διὰ τὴν Κοινωνικὴν Πρόνοιαν διετέθησαν ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων παραλλήλως πρὸς μίαν συστηματικὴν ὀργάνωσίν της. Νέα πνοὴ ἐνεφυσήθη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Νεολαίαν καὶ ἡ ἐκπαίδευσις ἀντιμετωπίσθη ὡς πολύτιμον μέσον ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως. Ἡ ἐθνικὴ ἄμυνα τῆς χώρας ἔτυχε φροντίδος συντονωτάτης. Καί, χάρις εἰς τὰ ληφθέντα μέτρα, ἡ συμπλήρωσις τῆς πραγματοποιεῖται ἐντὸς τοῦ ἔτους, χωρὶς καμμίαν δυσβάστακτον ἐπιβάρυνσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Καὶ μόνον εἰς τὰς μεγάλας αὐτὰς γενικὰς γραμμὰς ἂν σταματήσῃ κανείς, εἶνε αὐταὶ ὑπεραρκεταὶ διὰ νὰ καταδείξουν εἰς τὸν ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς τοῦ ἑξαμήνου ἀναμετροῦντα τὰ γενόμενα, τὴν φύσιν καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς μεταβολῆς τῆς 4ης Αὐγούστου τοῦ 1936.

ΑΙ ΙΤΑΛΟΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ

ς τὴν πρωΐαν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐ- ικῶν ὑπουργὸς τῆς Τουρκίας υσδῆ Ἀρὰς συνηντήθη εἰς τὸ ον μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ερικῶν τῆς Ἰταλίας κόμιτος νο, ἡ δὲ πρώτη συνομιλία των υνεχισθῆ μέχρι πλήρους διευ- εως τῶν ὑπὸ συζήτησιν ζητη- ν.

ν εἶνε ἡ πρώτη φορά, κατὰ τὴν ν ὁ κ. Ρουσδῆ Ἀρὰς μεταβαί- ς τὴν Ἰταλίαν διὰ μίαν καλὴν νόησιν. Πρὸ ἐννέα ἤδη ἐτῶν συναντηθῆ μετὰ τοῦ κ. Μουσ- ι εἰς τὴν ἰδίαν ἀκριβῶς αἴθου- τοῦ κυβερνητικοῦ μεγάρου τῆς ευούσης τῆς Λομβαρδίας, ὁ- τέθησαν αἱ βάσεις τοῦ Ἰτα- ρικοῦ συμφώνου φιλίας. τὸ διαρρεῦσαν, ἐν τού- χρονικὸν διάστημα, ἡ πρώτη διότης τῶν ἰταλοτουρκικῶν ων εἶχεν ἀπομπλυνθῆ. Ὡρι- ι ἐνέργειαι τῆς Ἰταλίας εἰς λωδεκάνησον εἶχον παρεξηθῆ ν Τουρκίαν καὶ μία ἀνήσυχος στία διεδέχθη τὴν πρώτην ἀ- τίαν ἐμπιστοσύνην τῶν δύο ῶν. Μετὰ τὴν ἔκδασιν, ὅμως, ις τὴν Αἰθιοπίαν ἰταλικῆς ἐκ- τείας ὡς καὶ τὴν ἀποκατάστα- ῆς ἐν τῇ Μεσογείῳ ἡσυχίας, δὲ μετὰ τὴν μεταξὺ Ἀγγλί- καὶ Ἰταλίας συναφθεῖσαν «συμ- ν κυρίων» διὰ τὴν Μεσόγειον, φιλικὴ συνεννόησις τῆς Ἰτα- καὶ τῆς Τουρκίας καὶ μία ἐγκισις τῶν δύο μεσογειακῶν ν καθίστατο τόσον εὔκολος, ἦτο καὶ ἀμφοτέρωθεν εὐκταία. κατόπιν προκαταρκτικῆς δι- ατικῆς προπαρασκευῆς, ἡ ὁ- προπαρεσκεύασε τὸ ἔδαφος υνεννοήσεως, ἐπραγματοποιή- σημερινὴ συνάντησις τοῦ Μι- .

ἐγκαρδιότης, ἡ ὁποία ἐχαρα- ε τὴν πρώτην ἐπαφὴν τῶν πουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν, ἀμφοτέρων διαπιστωθεῖσα ς ἀνακοινώσεις των πρὸς ντιπροσώπους τοῦ Τύπου, ἐγ- κι περὶ τῆς στερεότητος τῆς ς συνεννοήσεως. Θὰ βασισθῇ προφανῶς ἐπὶ τῆς ἐμμέσου ωρίσεως ἐκ μέρους τῆς Τουρ- ς ἰταλικῆς κυριαρχίας ἐπὶ θιοπίας — ἀναγνωρίσεως, ἡ κατ' οὐσίαν ἐγένετο διὰ τῆς άσεως τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ικοῦ Προξενείου τοῦ Μπάρι ς Ἀβησσυνίας — καὶ ἐπὶ τῆς λλίου ἐκ μέρους τῆς Ἰταλί- οσχωρήσεως εἰς τὴν συμφω- τοῦ Μοντραί διὰ τὰ Στενά. ἑκτὸς τούτων, εἶνε προφανὲς δύο ὑπουργοὶ θὰ εἶχον ν' ἀν- ἄρουν εἰς τὸ Μιλάνον τὰς ἀπό- ων ἐπὶ πάντων τῶν ζητημά- τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν τὰς χώ- ων καὶ νὰ ἀποκαταστήσουν ημοιβαίαν ἐμπιστοσύνην των, πρωταρχικὴν μιᾶς σταθερᾶς ς καὶ συνεργασίας.

φύσις τῶν συνομιλιῶν τοῦ νου δὲν εἶνε τοιαύτη, ὥστε αιτῇ τὴν διατύπωσιν μιᾶς ἐγ- ου συμφωνίας. Τὸ Ἰταλο- ικὸν σύμφωνον, ἄλλως τε, λοῦσθαι νὰ ἰσχύῃ, αἱ δὲ συνο- ι τοῦ Μιλάνου θὰ τὸ ἐνισχύ- οὐσιαστικώτατα. Οὔτως ἡ νὴ συνάντησις τοῦ κόμιτος ο καὶ τοῦ κ. Ρουσδῆ Ἀρὰς, διατηρεῖ- ται.

Σκέψεις τῆς στιγμῆς

Ἕνα μνημόσυνον...

—Δὲν ἐπρόλαβα νὰ παρακολουθήσω τὸ φιλολογικὸ μνημόσυνο τοῦ Πάλλη, ἀλλὰ καὶ δὲν μπορῶ νὰ παραλείψω μερικὰ λόγια γιὰ τὴν μνήμην του, ἀξίαν κάθε τιμῆς.

Δὲν ξέρω πότε θὰ γραφῇ ἡ βιογραφία τοῦ ἐπιφανοῦς αὐτοῦ γλωσσολόγου, χριστιανολόγου, μεταφραστοῦ, λογίου, ποιητοῦ. Θὰ πρέπῃ ὅμως πολὺ νὰ ἀναφαίνεται ὁ ἄνθρωπος εἰς ὅλας τὰς σελίδας ποὺ θὰ ἀναλύουν τὸ ἔργον.

Ἡ ξενιτιὰ — εἰς τὴν ὁποίαν ἔμενε ἀπὸ ἔφηβος ὡς τὸ τέλος τῆς ἄνω τῶν ὀγδόντα ζωῆς του — δὲν ὑπῆρξε πολὺ σκληρὴ γιὰ τὸν Πάλλη. Ζοῦσε ἐκεῖ μὲ ἀπέραντο εὐμάρεια. Ζοῦσε μέσα σὲ ἕνα μέγαρο καὶ εἰργάζετο σὲ μιὰ πολύτιμο βιβλιοθήκη... Πολλὰ ἀπὸ τὰ βιβλία του, ἰδίως τὰ θρησκευτικά, τὰ ἐδώρησαν οἱ κληρονόμοι σὲ Πανεπιστήμια, ποὺ ἐστεροῦντο σημαντικῶν ἐκδόσεων ὡς αὐτά. Δὲν εἶχε ἑπομένως παράπονα μὲ τὴν ξενιτιὰ ἡ ὁποία ἐνα τοῦ ἐξησφάλισε κάθε βιοτικὴν ἄνεσιν.

Ἀλλὰ στὴ γραφικὴ ὕλη ποὺ μετεχειρίζετο, δηλαδὴ, στὰ χαρτοφάκελα τῆς ἀλληλογραφίας του ἔβλεπες τὴν νοσταλγία ἀποτυπωμένη. Στὸ ἐπάνω μέρος τοῦ χαρτιοῦ καὶ στὸ ἐπάνω μέρος τοῦ φακέλου, ἦτο τυπωμένο ἕνα ἀγριολούλουδο, ἀκριβῶς ἐκεῖ ποὺ ἄλλοι βάζουνε τὸ οἰκόσημό τους. Καὶ κάτω ἀπὸ τὸ ἀγριολούλοδο, ἦταν τυπωμένη σὲ σχῆμα κυκλικὸ ἡ φράσις: ἀπὸ τὰ βουνὰ τῆς πατρίδας μου.

Ἡ Ἀγγλία εἶνε ὁ κατ' ἐξοχὴν τόπος τῶν ὡραίων ἀνθέων. Εἶχε ὅσα ἤθελε ἀπὸ αὐτά. Ἀλλὰ ὁ νοῦς του ἦτο στὰ ἀγριολούλουδα τοῦ τόπου μας, στὸ φῶς ποὺ τὰ προκαλεῖ νὰ φυτρώνουν, στὸν ὁρίζοντα τὸν ἑλληνικό.

Ἐθνικιστὴς ὡς τὸ κόκκαλο, καὶ ἀδιάλλακτος ἐχθρὸς τῆς ξενομανίας.

Βλέποντας, κατὰ τὰ ἑκάστοτε ταξιδιά του, τὴν κοσμικὴν κίνησιν, ποὺ ἦτο τότε εἰς τὸ πάρκο τῆς Κηφισιᾶς, ἐπειράζετο, ὁσάκις παρετήρει ἐκδηλώσεις ξενομανίας. Ἐξεδήλωσε δὲ σὲ στίχους τὴν ἐπιθυμία νὰ μιμηθῇ τὸν ἱστορικὸ Πασσᾶ, καὶ νὰ κρεμάσῃ στὸν ἴδιο πλάτανο «ὅλα τοῦτα τὰ κοπάδια ποὺ κάθε χάσαν ἐθνισμό».

Ἀλλὰ αὐτοὶ οἱ θυμοί, ποὺ εἶχαν γίνει πολὺ σφοδρότεροι κατὰ τοὺς ἀγῶνας τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος, θυμοὶ ποὺ ἐστρέφοντο ὄχι μόνον κατὰ ἰδεῶν, ἀλλὰ καὶ κατὰ προσώπων, ἦσαν οἱ θυμοὶ τῆς πέννας τοῦ Πάλλη, καὶ ὄχι θυμοὶ τοῦ Πάλλη. Οἱ θυμοὶ τῆς πέννας του — κατὰ κανόνα τουλάχιστον — δὲν τὸν παρακολουθοῦσαν εἰς τὴν κοινωνικήν του ζωήν.

Ὁσάκις ἤρχετο εἰς τὰς Ἀθήνας, μὲ χαρὰ ἀνυπόκριτη ξανάβλεπε πρόσωπα μὲ τὰ ὁποῖα εἶχεν ἔλθει σὲ δυνατὴ ἀντίθεσι κατὰ τὴν βρᾶσιν τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος. Ἡ ἀμοιβαία πολεμικὴ εἶχε φθάσει τότε καὶ σὲ ἀμοιβαία ἀμφισβήτησι τοῦ πατριωτικοῦ αἰσθήματος. Αὐτοὶ τὸν ἔλεγαν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας ἄθεον καὶ ἀντεθνικόν, καὶ ἡ τσουχτερή του σάτιρα τοὺς ἀνταπέδιδε τὰ ἴσα ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν.

Τὸ 1921 ἦτο ἐδῶ. Ἦτο ἤδη τότε πολὺ ἡλικιωμένος, ἀλλὰ ἔστεκε καλά.

Ἕνα ἀπόγευμα τοῦ εἶπα: Πᾶμε στὸ Ὠδεῖον τῆς Λότνερ νὰ ἀκούσω- με μιὰ διάλεξι τοῦ Μπάμπη Ἀννίνου;

Ἐφάνη πρόθυμος ὁ μέγας δημοτικιστὴς νὰ ἀκούσῃ τὸν δεινὸν καθαρευουσιάνον. Καὶ ἦτο ὁ Ἀννίνος χαριτωμένος ἐκεῖνο τὸ βράδυ. Εἶχε χιοῦμορ δροσερώτατο.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας, πλησιάζει νὰ συγχαρῇ.

Ὁ Πάλλης, βέβαιος ὅτι ὁ Μπάμπης δὲν θὰ τὸν ἀνεγνώριζε (γιατὶ ἄλλοτε εἶχε γένεια καὶ τὰ τελευταῖα χρόνια δὲν εἶχε) πλησιάζει, τοῦ δίνει τὸ χέρι:

—Ἄννινε, μᾶς διασκέδασες ἀπόψε...

Ὁ Ἄννινος προσπαθεῖ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν φυσιογνωμία. Παρεμβαίνω ἐγώ: Κύριε Μπάμπη, εἶνε ὁ κύριος Πάλλης...

Ἔπρεπε νὰ βλέπατε ἐκείνη τὴν ὥρα, μὲ πόση χαρὰ σχεδὸν ἀναλιασθήκανε οἱ δυὸ ἀντιθέσεις. Θὰ φιλοσοφούσατε ἐπὶ τοῦ μυστηρίου τῆς οἰκιακῆς προελεύσεως. Παίζει αὐτὴ μεγάλο ρόλο σὲ ὅ,τι εἶνε πολιτισμός. Ὁ Μπάμπης βαστοῦσε ἀπὸ πανάρχαιο σπίτι τῆς Κεφαλληνίας κι' ὁ ἄλλος ἀπὸ ἱστορικὴ οἰκογένειαν τῆς Ἠπείρου.

Λίγα χρόνια μετὰ τὸ ἐπεισόδιο, αὐτὸ, ἦλθε νὰ ἰδῇ τὴν χήραν τοῦ Γεωργίου Σουρῆ, μὲ τὸν ὁποῖον ἐπίσης τὸν ἐχώριζε χάσμα.

Θυμοῦμαι μάλιστα ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὅτι ὅταν πρωτοέλαβα τὰ «Κούφια καρύδια» κι' ἐδιάβασα τὴν σάτιρα τοῦ Πάλλη κατὰ Σουρῆ, ἔστειλα ἕνα γράμμα στὸν Πάλλη γιὰ τὸ περίφημο φράκο. Ἡ σάτιρα λέγει ὅτι τὸ φράκο τὸ εἶχε ἐώσει εἰς τὸν Σουρῆ ὁ Σκυλίτσης, ἐνῶ ὁ Σουρῆς καθ' ὅλην του τὴν ζωήν, δύο φράκα εἶχε ἀλληλοδιαδόχους χρησιμοποιήσει. Τὸ πρῶτον ἀπὸ δῶρον τοῦ Σκουλούδη, τὸ δεύτερον δῶρον τοῦ ράπτου Ἀηδονοπούλου. Ὁ Πάλλης μοῦ ἀπήντησεν ἀναγνωρίζων τὸ «ἱστορικὸ λάθος».

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ παραλείψω μία ἄλλη ἀπάντησίν του.

Τοῦ ἔστειλα ἕνα δημοσίευμά μου. Μοῦ ἀπαντᾷ ὅτι τὸ ἔλαβε καὶ προσθέτει τὴν φράσιν:

—Μὰ ἀκόμη καθαρεύουσα;;!!!

Νομίζει κανεὶς ὅτι παρέτεινε τὴν ζωήν του γιὰ νὰ δῇ τὴν ὁριστικὴν ταφὴν τῆς καθαρευούσης... Δὲν τὸ εἶδε αὐτό, διότι ἡ καθαρεύουσα δὲν ἀπέθανε. Ἀπέθανε ὅμως ὁ σχολαστικισμός. Κι' αὐτὸ εἶναι ἕνα κέρδος ποὺ τιμᾷ τοὺς ἀγῶνας τοῦ Πάλλη καὶ ὅλων, ὅσων ἡγήθησαν τῆς παρατάξεως, μέσα στὴν ὁποίαν ἐπρωτοστατοῦσε καὶ ὁ Πάλλης...

ΣΚΕΠΤΙΚΙΣΤΗΣ

ΕΝΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΠΟΛΕΜΟΥ ΑΠΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΣΚΟΠΙΑΣ

ΕΙΣ ΕΝΑ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, Ἰανουάριος.—Κατὰ τοὺς παρελθόντας μῆνας, ἡ Εὐρώπη διῆλθε διὰ μιᾶς σειρᾶς σημαντικῶν γεγονότων, τὰ ὁποῖα ἐδημιούργησαν εἰς τὴν παγκόσμιον κοινὴν γνώμην τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς νέας διεθνοῦς συρράξεως. Ὁ ἰταλοαβησσινικὸς πόλεμος, ὁ ὁποῖος ἤρχισε τὸ φθινόπωρον τοῦ 1935 καὶ ἔληξε τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1936, ἀπετέλεσεν αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν μίαν ἀφορμὴν σοβαρῶν ἀνησυχιῶν. Διότι, ὅπως ἔχουν σήμερον τὰ πράγματα, ὅπως ἔχουν διαμορφωθῇ αἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν κρατῶν, εἶνε δύσκολον νὰ ἐντοπισθοῦν οἱ πυροβολισμοὶ ὅταν ρίπτωνται ἔστω καὶ εἰς τὴν Ἀφρικήν. Ὁ πόλεμος αὐτὸς ἐπέφερεν, ὡς θὰ ἐνθυμοῦνται ὅλοι, τὴν εὐτυχῶς παρελθοῦσαν ἤδη ἀγγλοϊταλικὴν διάστασιν, ἡ ὁποία, ὅλως ἀδίκως, ἐπηύξησε τὰς ὑφισταμένας ἀνησυχίας διὰ τὸ μέλλον τῆς εἰρήνης. Ἐμεσολάβησε μία περίοδος, μετὰ τὸν τερματισμὸν τοῦ πολέμου, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ μεγάλη ἔντασις εἶχεν ἀμβλυνθῇ καὶ αἱ ἐλπίδες ὅλων διὰ τὴν πλήρη ἐξάλειψίν της εἶχον ἀνατεθῇ εἰς τὴν διπλωματίαν. Ἂν καὶ παρέμενεν ἐκκρεμὲς τὸ ζήτημα τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς νέας Ἰταλικῆς Αὐτοκρατορίας, τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν ἐκρίνετο τόσον σοβαρὸν ὥστε νὰ ἔχῃ ὡς συνέπειαν μίαν ἔνοπλον σύρραξιν. Ἐν τούτοις, τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς ποὺ ἡ ἀνώμαλος αὐτὴ κατάστασις εἶχε εἰσέλθει εἰς τὴν ὁδὸν τῆς διευθετήσεως, ἐπῆλθε νέον γεγονός, τὸ ὁποῖον συνετάραξε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ συνταράσσῃ τὴν Εὐρώπην: ἡ Ἱσπανικὴ Ἐπανάστασις. Ὁ ἀλληλοσπαραγμὸς τῆς Ἰβηρικῆς χερσονήσου ἐπέφερε νέον εὐρωπαϊκὸν παροξυσμόν. Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου ζῶμεν συνεχῶς μὲ τὸν φόβον ἑνὸς νέου πολέμου ἐξ ἀφορμῆς τοῦ Ἱσπανικοῦ ἐμφυλίου. Ὅλη ἡ ἱστορία τῆς συγκροτήσεως Ἐπιτροπῆς μὴ Ἐπεμβάσεως εἰς τὰ Ἱσπανικὰ πράγματα, εἶχε ὡς ἀφετηρίαν της ἀκριβῶς τὴν φροντίδα τῆς προφυλάξεως τῆς εἰρήνης ἐκ τῶν κινδύνων ποὺ ἐδημιούργει ἡ ἐν Ἱσπανίᾳ κατάστασις.

Ὅλα αὐτὰ τὰ γεγονότα εἶχον δημιουργήσει, τόσον διεθνῶς, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὰ γραφόμενα τοῦ παγκοσμίου τύπου, ὅσον καὶ ἐθνικῶς εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας, τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ἡ ἔκρηξις τοῦ πολέμου ἐπίκειται. Μερικοὶ μάλιστα τὸν ἐθεώρουν ὄχι ὡς ἐνδεχόμενον, ἢ ἔστω καὶ λίαν πιθανόν, ἀλλὰ ὡς κάτι τὸ ἀπολύτως βέβαιον καὶ πολὺ σύντομον.

Πῶς φαίνεται ἀπὸ τὴν Γερμανίαν τὸ ἐνδεχόμενον ἑνὸς νέου πολέμου; Ἰδοὺ ἕνα θέμα ἐπίκαιρον καὶ ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ μείνῃ ἀνεξερεύνητον. Ἡ Γερμανία πράγματι ἀπὸ ἀπόψεως τόσον γεωγραφικῆς θέσεως, ὅσον καὶ δυνάμεως ἀποτελεῖ ἐξαιρετικῶς ὑπολογίσιμον παράγοντα διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς παγκοσμίου καταστάσεως. Διπλωματικῶς, ὅλαι αἱ καγκελλαρίαι τῆς Εὐρώπης παρακολουθοῦν τὰς ἐνεργείας της μὲ τὸ μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον. Τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ μὲ τὴν κοινὴν γνώμην τῶν διαφόρων χωρῶν. Σήμερον μάλιστα, ἐξ αἰτίας τοῦ Ἱσπανικοῦ δράματος, ἡ παγκόσμιος προσοχὴ συγκεντρώνεται εἰς τρεῖς κυρίως χώρας: τὴν Γερμανίαν, τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Ρωσίαν. Ἀξίζει, λοιπόν, ὅλον τὸν κόπον, ὅταν εὑρίσκεται κανεὶς εἰς μίαν ἀπὸ αὐτὰς τὰς τρεῖς χώρας τοῦ ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος, νὰ ζητήσῃ νὰ πληροφορηθῇ πῶς σκέπτονται ἐπίσημοι καὶ λαὸς ἐπὶ ἑνὸς τόσον σοβαροῦ θέματος.

Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ γενικὴ κοινὴ γνώμη εἰς τὴν Γερμανίαν δὲν κατέχεται ἀπὸ τὸν φόβον ἑνὸς προσεχοῦς πολέμου, ὅπως εἶς ἄλλας χώρας. Συνέβη, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἑβδομαδος ποὺ τιμᾷ τοὺς ἀγῶνας τοῦ Πάλλη καὶ ὅλων, ὅσων ἡγήθησαν τῆς παρατάξεως, μέσα στὴν ὁποίαν ἐπρωτοστατοῦσε καὶ ὁ Πάλλης...

Ὁ καγκελλάριος Χίτλερ, καθ' ἣν στιγμὴν φθάνει εἰς τὴν Ὄπερα Κρόλλ διὰ νὰ ἐκφωνήσῃ τὸν λόγον του ἐνώπιον τοῦ Ράϊχσταγ

—Βέβαια — μοῦ ἔλεγεν ἕνα ἐξέχον σήμερον μέλος τῆς κοινωνίας τοῦ Βερολίνου, ἄνθρωπος μὲ ὀξεῖαν πολιτικὴν ἀντίληψιν καὶ εἰς στενὴν ἐπαφὴν λόγῳ τῆς θέσεώς του μὲ τοὺς ἰθύνοντας πολιτικοὺς κύκλους τῆς γερμανικῆς πρωτευούσης — ἡ κατάστασις γενικῶς εἶνε ἀνώμαλος καὶ κάθε ἄλλο παρὰ εὐχάριστος. Δὲν πετοῦν αἱ λευκαὶ περιστεραὶ εἰς τὸ εὐρωπαϊκὸν στερέωμα καὶ οἱ κλάδοι τῆς ἐλαίας εἶνε σπάνιοι. Ἐν τούτοις, οἱ κίνδυνοι ἐνὸς πολέμου δὲν νομίζω, ὅτι εἶνε ἄμεσοι. Ἴσως νὰ μὴν ἐπικρατῇ ἡ ἰδία ἀντίληψις εἰς ἄλλας χώρας, Τινὲς ἐξ αὐτῶν διαβλέπουν τὸν κίνδυνον πολέμου εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ λέγουν, ὅτι θὰ προκαλέσωμεν τὸν πόλεμον ἡμεῖς, ἄλλοτε, διότι θὰ θελήσωμεν διὰ τῆς βίας νὰ ἀνακτήσωμεν τὰς ἀποικίας μας, ἄλλοτε διότι θὰ καταλάβωμεν τὸ ἰσπανικὸν Μαρόκον κ. ο. κ.

Ὅλα αὐτὰ εἶνε ἀβάσιμα. Ἡ Γερμανία θέλει τὴν εἰρήνην καὶ τὴν συνενόησιν μὲ τὰς ἄλλας χώρας.

— Καὶ αἱ διεκδικήσεις τῆς Γερμανίας;

— Ὑπάρχουν καὶ δὲν τὰς ἀποκρύπτομεν. Εἴμεθα ἕνας λαὸς 65 ἑκατομμυρίων, εἰς τὴν πλάτην τοῦ ὁποίου ἐφορτώθησαν, ἀδίκως, ὅλαι αἱ συνέπειαι τοῦ πολέμου. Μᾶς ἀπεστέρησαν τῶν ἀποικιῶν μας, τῶν ὁποίων, φυσικά, ἔχομεν ἀνάγκην. Εἴμεθα χώρα βιομηχανικὴ καὶ χωρὶς πρώτας ὕλας τὰ ἐργοστάσιά μας δὲν ἠμποροῦν νὰ κινηθοῦν. Ἡ ἀξίωσίς μας, ἐπομένως, αὐτὴ εἶνε λογικὴ καὶ δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἱκανοποιηθῇ διὰ τῆς συνεννοήσεως, χωρὶς νὰ παρίσταται ἀνάγκη τῶν ὅπλων. Εἶνε δυνατὸν νὰ φαντασθῆτε, ὅτι θὰ ὑπάρξῃ σήμερον ἔστω καὶ μία εὐρωπαϊκὴ χώρα, ἡ ὁποία θὰ θελήσῃ διὰ τῆς πολιτικῆς της νὰ καταδικάσῃ εἰς θάνατον ἕνα ὁλόκληρον λαόν; Ἐπομένως ποῦ βλέπετε κίνδυνον πολέμου ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀξιώσεως τῆς Γερμανίας νὰ ἀνακτήσῃ τὰς ἀποικίας της; Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἄλλον κίνδυνον πολέμου, ὁ ὁποῖος ἐλέχθη ὅτι ἐδημιουργεῖτο ἐκ τῆς δήθεν προθέσεως τῆς Γερμανίας νὰ ἁρπάσῃ τὸ ἰσπανικὸν Μαρόκον, εἶνε τελείως φανταστικὸς διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον, ὅτι ἡ Γερμανία δὲν ἐσκέφθη ποτὲ τοιοῦτόν τι. Γενικώτερον, ἡ πολιτικὴ τῆς χώρας μας, εἶνε πολιτικὴ εἰρηνικῆς συνεργασίας καὶ ἀμοιβαίας συνεννοήσεως ἐπὶ τῇ βάσει ὡρισμένων ἀρχῶν δικαίου καὶ ἰσότητος.

Αὐτὰ εἶπεν ὁ συνομιλητής μου. Ἐκ τῆς πλευρᾶς καὶ ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς Γερμανίας, μοῦ ἀπέκλεισε κατηγορηματικῶς οἱονδήποτε κίνδυνον πολέμου. Ὑπελείπετο νὰ ἴδω ἂν διακρίνῃ τοιοῦτον κίνδυνον ἐξ ἄλλης πλευρᾶς. Καὶ ὑπέβαλα τὸ σχετικὸν ἐρώτημα. Ἡ ἀπάντησις τὴν φορὰν αὐτὴν δὲν ὑπῆρξε τόσον κατηγορηματική. Τὸν κίνδυνον πολέμου τὸν διέκρινεν ἐξ Ἀνατολῶν. Πρὸς τὰ ἐκεῖ συγκεντρώνεται σήμερον περισσότερον ἡ προσοχὴ τοῦ Ράϊχ.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει μεταξὺ ἐνὸς ἐνδεχομένου πολεμικοῦ κινδύνου ἐξ ὑπαιτιότητος τρίτων καὶ ἀποκλεισμοῦ τοῦ κινδύνου τούτου ἐξ ἀφορμῆς τῆς Γερμανίας, τὸ Τρίτον Ράϊχ σπεύδει νὰ λάβῃ ὅλα τὰ μέτρα του διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν πρώτην περίπτωσιν. Μὲ ὅλας τὰς ἐξοπλίζεται καὶ αὐτὸ δὲν ἀποτελεῖ πλέον μυστικὸν μετὰ τὴν ἐπίσημον διακήρυξιν, καθ' ἣν ἡ Γερμανία κατήργησε τοὺς στρατιωτικοὺς ὅρους τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν. Καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς εἶνε ἄξιον πολλῆς προσοχῆς τὸ γεγονός, ὅτι οἱ Γερμανοὶ εὑρίσκουν πάντοτε κάτι ποὺ τοὺς ὑπενθυμίζει τὸν παρελθόντα πόλεμον καὶ τὰς συνεπείας του. Ἔτσι, εἰς ἕνα δρόμον, μεταξὺ τῆς Πλατείας τοῦ Πότσδαμ καὶ τῆς Πύλης τοῦ Βραδεμβούργου, ὑπάρχει ἕνα πολεμικὸν μουσεῖον, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ἰδιωτικὴν ἐπιχείρησιν. Εὐθὺς μόλις εἰσέλθῃ κανείς, εὑρίσ

Θεάματα

(Απογευματινοί και εσπερινοί)

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. 3.30 και 9 μ.μ. «Ο κατά φαντασίαν ασθενής».

ΑΛΚΗΣ Σ. «Ανώνυμος θρύλος».

ΑΡΙΥΡΟΠΟΥΛΟΥ. «Ο άνθρωπος που σκοτώνει».

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Ν' αγαπάς στις Παρισιάς».

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. (Οδός Γλάδστωνος). «Ο Σαλβατόρε Τζουλιάνο» (κακούργος) από το 1937».

ΟΛΥΜΠΙΑ 6.30 μ.μ. «Ο Μεγάλος Μωγγόλος».

ΠΑΛΛΑΣ-ΔΑΛΙΠΟΥ. (Οδούς Πριάτη). «Ο καράβι της άγνοιας».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Η επιστροφή του Αρσέν Λουπέν».

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Σε είπαν η τσιγγάνα σου».

ΔΑΛΙΑΡΑ. «Εις την σημαίαν του Τσάν».

ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ. «Ρε! Ρεπόρτερ».

ΙΝΤΙΑΝΑ. «Ο μικρός δούκος».

ΟΡΦΕΥΣ. «Η φάση».

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Ο μικρός δούκος».

ΠΑΝΑΜΑ. «Η φάση».

ΣΠΛΕΝΤΙΔ. «Ντρινέλ».

ΣΤΑΔΙΟΝ. «Αλλάρμ».

ΑΡΗΣ. «Το δόσ χτύπο».

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Ο Μεγάλος Μωγγόλος».

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Θάλασσα άλυπος».

ΔΑΦΝΗ. «Μόρος - Σαγίδη».

ΚΟΣΜΟΣ. «Μόρος - Σαγίδη».

ΜΟΝ ΣΙΝΕ. «Μελωδίες και ρυθμοί 1936».

ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Προδοσία μόνος σε μόνος».

ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ο μεγάλος Μωγγόλος».

ΡΟΥΞΑΛΙΡ. «Κακούτσι Νιλούνες, Πειραιώς και Γεραιτών»

ΑΚΤΑΙΟΝ. «Ο μεγάλος Μωγγόλος».

ΑΤΛΑΝΤΙΣ. «Ύπο δόξ σημάτων».

ΔΑΦΝΗ. «Μόρος - Σαγίδη».

ΠΑΛΛΑΣ. «Μοναξιάτικο».

ΣΑΝΤΟΥΙΣ. «Ο Μεγάλος Μωγγόλος».

ΧΑΪ-ΑΛΙ 9. «Φρούλα Αλκαίου».

ΧΑΪ-ΑΛΙ 6. «Ο μικρός δούκος».

Διευθυντής του Γραφείου:
Εμμανουήλ Γ. Καιάμπης
Μισθώνης — Νοεμβρίου 13

ΘΕΑΤΡΟΝ
ΑΛΙΚΗΣ
ΑΠΟΨΕ
ΑΠΟΓΕΥΜΑ — ΒΡΑΔΥ
Η αριστουργηματική
ΚΩΜΩΔΙΑ
του Ακαδημαϊκού κ.
ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΝΙΕΖΑ
κατά σκηνοθεσίαν και διδασκαλίαν του κ.
ΣΠ. ΜΕΛΑ
Μία σάτιρα δημιουργίας της
ΑΛΙΚΗΣ
και του
ΝΕΖΕΡ

ΠΕΜΠΤΗ 4 Φεβρουαρίου

Η ΠΡΩΪΑ

ΠΕΜΠΤΗ
4
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
1937

Ιουλιάρου Ηλιουσιώτου, Ιωσήφ

Από Πρωΐας εις Πρωΐαν

ΕΝΤΓΚΑΡ ΟΥΑΛΛΑΣ - 5ον - "Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ

Η "παλαιά" και η "νέα"

"Σπάν' να μη εβαίναν όλα τα άλλα «παλαιά» και ενέα, πρέπει κι τα χειρότερα να μας είδουν, τη, η παλαιά» και η ενέα» γρήγορα.

Την δευτέραν έπαιναμεν αύτήν, προς αντιδιαστολήν δίδουν οι επαθοί εις τον νέον χρόνον, ότι θα είναι καλύτερος και αποτελεσματικώτερος να κάμωμεν προς τούτο, δι' αυτό τα προφέρομεν είς την θεον του θεατρικού έτους. Τίς θα βρεθή και ανισπάσας από τους κόλπους του χρόνου; Ου δύναται έφερε μαζί τα τρικάλια στέφανος της τύχης; Ποίος θα τα κρατήσει κατά τον δρόμον του; Ο Τάταρος Γιουσούφ δεν εσπιάθησε καλά καλά ο βράχος δεν συνέλαβε μαζί του Πειραιώτην έμπορον. Συνέληφθη, λοιπόν, ο Μογγόλος, ο Σαμαρείτης του, ο οποίος το «κιομέτ» ήτο νά φθάση, αντί της Μέκκας, είς τα Ελληνικά γραπτήρια. Και τώρα περιπτώσεις, ο βράχος, δε ταξιδιωτική συνοδεία, δεν φοβήθηκε χατζήν, είνε έντελώς πρωτότυπος.

Σιμόνη Σιμόν
Λωρέττα Γιούγκ
Ζανέτ Γκέϋνορ
Κωνστάνς Μπέννετ
Ντόν Άμέκε.

ΤΟ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΩΤΕΡΟ
φίλμ της σαιζόν
ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΓΚΡΕΤΑ
ΓΚΑΡΜΠΟ
ΑΝΝΑ
ΚΑΡΕΝΙΝΑ

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ

"Οσο κι' άν δασανίζετε το νού σας δέν θά μπορέσετε νά θρήτε φίλμ πρό νά μπήτε σ' αγυκρηβή μέ τις

ΓΥΝΑΙΚΕΣ
ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΕΣ

Γιατί
ΦΙΑΤ ΦΟΡΑ
ή κινηματογραφική τέχνη μάς παρουσιάζει έργον, το οποίον, ή παλαιάς ή ενέας γενεάς, θέλησε νά προπαρασκευασθή, κατά την κρίσιν του, καταλλήλως και έπεισε με τον πολλαπλούν διατυπόσεων της πληροφ. και τού εκπλουσμού. Γιατί δρ. γ.

'Από Μογγο-λικόν βάρος! ούρ, διερχόμενος μεγας ποταμός μετ' αλλοδαπών και αμφιθεσκων Μογγολων διά μεταβή, μέσω Αίγυπτου, είς την Ελλάδα και γρηγορώτερα, εάν θέλησε νά προπαρασκευασθή, κατά την κρίσιν του, καταλλήλως και έπεισε με τον πολλαπλούν διατυπόσεων της πληροφ. και τού εκπλουσμού. Γιατί δρ. γ.

'Εκθεσις Βρασιδίου Ν. Τσούλου

Μετ' εξαιρετικην επισημότητα έγινεν τοπές είς την αίθουσαν Στραγγηγοπούλου τα εγκαίνια της Εκθέσεως του κ. Τσούλου, ο οποίος, είς τα δοία παρευρέθησαν πρωτεύοντες εκπρόσωποι της πολιτείας, των γραμμάτων και της τέχνης, αναφέρθησαν εκτενώς εις τον καλλιτέχνην, συναρπαστικής ωραιότητος δεσποινίδες της 'Αθηναϊκής σκηνής, ο Μογγολος και ο Σαμαρείτης του κράτους κλπ. Επί άλλοτε δε φορές ανεφέρθημεν εις την τέχνην των προσεκλημένων είς την θαυμασίως διαθεσιμένην αίθουσαν και έδώσαμε τη επιβλητικής συνοδείας, η οποία συνεκρότησε τον κεκομένον καλλιτέχνην. 'Η θέα της αίθουσης παλαιστ πολλούς παντρικούς συγκεντρώσεις είς μίαν τοσ έκλεκτικής ποιότητος. Δικρίνομεν τον πρεσβευτήν της 'Αμερικής κ. Μακ Βή με την φιλοτέχνη του, τον πρωθυπουργόν κ. Μεταξά με την κ. Τριανταφυλλίδου, τον πρώτον γραμματέα της τσεχοσλοβακικής πρεσβείας και την κ. Τυρσάκη, τον πρώτον γραμματέα της γαλλικής πρεσβείας, μετά της μητρός της κ. Ζαφειροπούλου, τον Πρόεδρον της Κυβερνήσεως κ. Μαυρομιχάλη, την κ. Σ. Στάη, τον υπουργείου της Παιδείας κ. Προεστόπουλον, τας κ.κ. Μαρινοπούλου, Μανούσαν, Σ. Ρεδιάδου, Ρετσινοπούλου, Μανίκη, Ντανιά, Μ. Τριανταφύλλου, Ν. Τσαρουχά, Πετσίνη, Τυπάλδου, Π. Καραπάνου, Θ. Κοντοζέτα, Τσ. Μέζαρ είς τό, Πλατέρο, Σκιαδαρέση, Δ. Βλάχου, Μανούσαν, Α. Κουρούκλη, Αίκ. Ζέγγελη, Μαίρη Μαρκόπουλου, Νέλλη Ρηγάκου, Α. Παπά, Μ. Βρυάκου, Ν. Παρηγόρη, Μ. Μελά, Μ. Κωλέττη, Φ. Φραντζή, Αίκ. Γεωργίου, Μαρίκα Φραντζή, Αίκ. Γεωργίου, Μαρίκα Φραντζή, Αίκ. Γεωργίου, Μαρίκα

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ κ. ΚΟΤΖΙΑ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΕΟΛΑΙΑΝ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

ΤΑ ΙΔΕΩΔΗ ΚΑΙ ΑΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 3 Φεβρουαρίου. Ο Υπουργός κ. Κοτζιάς ανεχώρησε σήμερον το πρωί δι' αεροπλάνου δια την Πρωτεύουσαν, κατόπιν προσκλήσεως του Πρωθυπουργού κ. Μεταξά, όπως εις το πρόσωπόν της Εθνικής Παιδείας εκφράσει τα συγχαρητήρια του Κράτους προς τους Καθηγητάς και τους φοιτητάς του Πανεπιστημίου, τους οποίους είχεν ύψωσει εις τον βαθμόν του Υπουργού. Ο κ. Κοτζιάς θα παραμείνη δύο ημέρας εις την Πρωτεύουσαν.

Πριν αναχωρήση ο κ. Κοτζιάς, απηύθυνε τον ακόλουθον λόγον προς τους φοιτητάς οργανώσεως «Ελευθέρων Φοιτητών» και τους εκπροσώπους της Α. Μ. του Βασιλέως, οι οποίοι ήλθον εις το Υπουργείον Παιδείας για να τον χαιρετίσουν:

«Εύχομαι τους προσληφθησαντας Συνεταίρους της Εταιρείας Ελευθέρων Φοιτητών υπέρ της Α. Μ. του Βασιλέως και του κ. Μεταξά και του κ. Μανδηλαρά.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΝ

Αναγνώρισις έκ τού Πανεπιστημίου Α' Θεσσαλονίκης κατόχου πτυχίου εις την Παιδαγωγικήν Ακαδημίαν, όπου του ανέγνωσαν τα ονόματα των ενδυομένων, οπότε ο κ. Κοτζιάς κατόπιν προτάσεως του Διευθυντού της Ακαδημίας και του Επιθεωρητού εις τον Αρχηγόν της Κυβερνήσεως και Υπουργόν της Εθνικής Παιδείας τον ενέγραψε εις τον δεύτερον χρόνον των σπουδαστών κ. Ν. Μούγκιος προσφωνήσας τον κ. Υπουργόν δια τα εξής:

«Εξοχώτατε κ. Υπουργέ. Εύσεβαστήθητε να μού επιτρέψετε να σάς απευθύνω τον χαιρετισμόν εκ μέρους των σπουδαστών της Ακαδημίας, ους έχω την τιμήν να διευθύνω. Ως Διευθυντής της Ακαδημίας και ως Επιθεωρητής εις τας Δημοτικάς Σχολάς, ενδιαφερόμενος δια τους νέους μου συναδέλφους, ήθελον να σάς παρακαλέσω όπως μεριμνήσητε διά την ένταξιν των εις τας Δημοτικάς Σχολάς, ως και διά την ένταξιν των εις τας Σχολάς Μέσης Εκπαιδεύσεως, ώστε να μη μείνουν άνεργοι, ως συμβαίνει δυστυχώς με πολλούς συναδέλφους των άλλων Ακαδημιών.

Ο κ. Κοτζιάς απήντησεν ως εξής:

«Εξοχώτατε κύριε Υπουργέ, δεν ήτο ανάγκη να μού ζητήσετε την άδειαν να ενεγράψητε τους σπουδαστάς σας εις τον δεύτερον χρόνον των σπουδών των. Ήτο υποχρέωσίς μου. Όσον δε αφορά εις τας θέσεις των, θα μεριμνήσω, ώστε να μη μείνουν άνεργοι. Ήδη έχω δώσει τας σχετικάς εντολάς εις τον Γενικόν Επιθεωρητήν κ. Μανδηλαρά, όστις θα μεριμνήση δι' αυτούς. Ευχαριστώ δε διά τα καλά σας λόγια προς εμέ».

ΕΝΑΡΞΙΣ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Το Θεραπευτήριον «Ο Ελεγχος» διοικούμενος δτι από της 10ης Φεβρουαρίου 1937 άρχεται δίμηνον μαθημάτων δι' ανδρικόν προσωπικόν ρολογιών και Αιμοληψίας του Ιατρού κ. Ν. Λεβίδη.

Εγγραφαί καθ' έκάστην εν τω Ιδρύματι, παρά τω Επιμελητή κ. Δ. Κουρούκλη.

(Εκ της Διευθύνσεως)

Η ΠΡΩΤΑ

Το νέον μυθιστόρημα της «Πρωΐας»

Ο κουτὸς τῆς οἰκογενείας

(Συνέχεια έκ τού χθεσινού)

Άλλα δέν μπορείτε, τό έβλεπα καλά, νά μέ πείσετε, ότι έβλεπε κανείς ίδέες νά τις έργωνται. Τό φαίνεις μέσα στό κεφάλι σου, μέ τόν κόπο μέσα στήν καρδιά σου, μέ τόν συναγερμόν σου, διότι αλλιώς δέν μπορεί οι μέλλουσες διδασκαλίαι νά έχουν βαθμούς μιας νεολαίας ελεύθερης, μιας νεολαίας ελληνικής πού πάντοτε, ή όποια θ' άποτελή τήν μεγάλη δύναμιν τού μέλλοντος, θά διαβάζουσα τήν ιστορίαν της, θά μελετά τήν ιστορίαν της, θά μάθη τήν ιστορίαν της, θά μάθη τήν ιστορίαν τού Κράτους της, Κράτος Έθνος, φυλήν, (βαλκανικόν ή εύρωπαϊκόν) θά μάθη τήν ιστορίαν τού πανελληνίου Έθνους, θά διαβεβαιώσετε ότι έδώ είς τάς Άθήνας, τήν Άρχηγόν, τόν Λυτρωτήν της Μακεδονίας, τήν Άρχηγόν τού Κράτους Μεταξά, θά ή φοιτητική νεολαία τού Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ή όποία έχομεν στερρούς τούς πατέρους, έχει τούς παίδας έχει τούς έγγονούς, θά μάθη τήν ιστορίαν της, θά μάθη τήν ιστορίαν τού Μακεδονικού αγώνος, θά μάθη τήν ιστορίαν τού Μακεδονικού Κράτους, θά μάθη τήν ιστορίαν τού Μακεδονικού Έθνους, θά μάθη τήν ιστορίαν τού Μακεδονικού Ελληνισμού, θά μάθη τήν ιστορίαν τού Μακεδονικού Ελληνικού Στρατού, (Χαιροκτόνου μνήμης) Γνωρίζετε τίς είναι αύτοί οί άνθρωποι; (Παρατεταμένη σιωπή). Μακεδόνες; Μακεδόνες τής ταξίδι. (Νέα καταιγίδη χειροκροτημάτων). Μακεδόνες τής ταξίδι. Μακεδόνες τής παρεξόρμησης. Όχι δίκιο βέβαια, άλλα άρκετοί. Παρεξορμήσεις, μικρές μεγάλες, ανεξάρτητες, μικρής μορφής είσιλθον είς την ψυχήν σας. Σήμερα μέ τήν ένότητα τού Έθνους, μέ τήν ένότητα τού Κράτους, μέ τήν ένότητα τού Στρατού, μέ τήν ένότητα τού Λαού, μέ τήν ένότητα τού Βασιλέως, μέ τήν ένότητα τού Άρχηγού, μέ τήν ένότητα τού Κυβερνήτου, μέ τήν ένότητα τού Κόμματος, μέ τήν ένότητα τού Μετώπου, μέ τήν ένότητα τού Κράτους, μέ τήν ένότητα τού Έθνους, μέ τήν ένότητα τού Λαού, μέ τήν ένότητα τού Βασιλέως και τού Διαδόχου.

Μέ τήν ένότητα τού Διαδόχου, τού Βασιλέως και τού Διαδόχου.

Μέ τήν ένότητα τού Διαδόχου από δεκαετίας ανδρωμένου, και μεγάλα βλαστάρι, από τής συγκλονιζομένης Ευρώπης, μέ τήν ένότητα τού Διαδόχου, τού Βασιλέως και τού Διαδόχου, τού Βασιλέως Γεωργίου τού Β' τού Βασιλέως Γεωργίου τού Β' τού Βασιλέως Γεωργίου τού Β'

5η ΠΡΩΙΝΗ

Η ΣΥΝΑΨΙΣ ΝΕΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΥΤΙΚΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΗΝΤΕΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 3. ('Αθην. Πρ.).— Ό ὑπουργὸς τῶν 'Εξωτερικῶν κ. Ἦντεν καθώρισε σήμερον ἐν τῇ Βουλῇ τὸ σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκονται αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν σύναψιν τοῦ νέου Λοκάρνο. Ὑπέμνησεν, ὅτι ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀπηύθυνε τὴν 6ην Νοεμβρίου διακοίνωσιν πρὸς τὰς λοιπὰς ἐνδιαφερομένας Δυνάμεις, ἐν τῇ ὁποίᾳ παρελλήλιζε τὰς ἀπόψεις, τὰς ὁποίας διετύπουν αἱ πέντε Κυβερνήσεις προσδιοριζομένων ἐπίσης καὶ τῶν σημείων, τὰ ὁποῖα ἔδει νὰ διευκρινισθῶσι προκαταρκτικῶς διὰ τὴν Διάσκεψιν, ἥτις θὰ ἐπηκολούθει.

— Τὴν 19ην Νοεμβρίου — συνέχισεν ὁ κ. Ἦντεν —ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀπηύθυνε καὶ δευτέραν διακοίνωσιν πρὸς τὰς λοιπὰς Κυβερνήσεις, ἐν τῇ ὁποίᾳ συνωψίζοντο αἱ ἀπόψεις, τὰς ὁποίας αἱ πέντε Δυνάμεις διετύπουν ὡς πρὸς τὰ σημεῖα, τὰ ὁποῖα ἔδει νὰ καθορισθοῦν πρὸ τῆς συγκλήσεως τῆς Διασκέψεως. Τὴν 19ην Δεκεμβρίου οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Μ. Βρεταννίας ἐν Βερολίνῳ, Βρυξέλλαις, Παρισίοις, καὶ Ρώμῃ ἐλάμβανον ὁδηγίας, ὅπως ζητήσουν πληροφορίας παρὰ τῶν Κυβερνήσεων, παρ' αἷς ἦσαν διαπεπιστευμένοι ὅσον ἀφορᾷ τὸν χρόνον, καθ' ὃν θὰ ἦσαν αὗται εἰς θέσιν ν' ἀπαντήσουν εἰς τὴν ἀγγλικὴν διακοίνωσιν. Ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις — προσέθηκεν ὁ κ. Ἦντεν — ἀπήντησε τὴν 19ην Δεκεμβρίου, αἱ Κυβερνήσεις, ὅμως, Βελγίου, Γερμανίας καὶ Ἰταλίας δὲν ἀπήντησαν εἰσέτι.

Ἀπαντῶν εἰς συμπληρωματικὴν ἐρώτησιν, τὴν ὁποίαν ἀπηύθυναν διάφοροι βουλευταί περὶ τοῦ ἐὰν ἐγένοντο νεώτεραι ἐνέργειαι, ὅπως ἐπιταχυνθῇ ἡ λῆψις τῶν ἀναμενομένων ἀπαντήσεων, ὁ κ. Ἦντεν εἶπε, ὅτι «συμφέρον τόσον αὐτῶν, ὅσον καὶ ἡμῶν εἶνε νὰ ἀπαντήσουν τὸ ταχύτερον».

Εἰς ἑτέραν ἐρώτησιν βουλευτοῦ περὶ τοῦ ἂν ὁ καγκελλάριος Χίτλερ ὑπέβαλεν ὡρισμένας προτάσεις, ὁ ὑπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι ὁ Γερμανὸς καγκελλάριος δὲν ἐπρότεινε τὴν 31ην Μαρτίου 1936 καμμίαν ἄλλην ἄμεσον γενικὴν διαπραγμάτευσιν, παρὰ ἐζήτησε τὴν σύναψιν νέας συμφωνίας διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, τὴν ὁποίαν νὰ ὑπογράψουν αἱ Δυνάμεις τοῦ Λοκάρνο. Ὁ κ. Ἦντεν προσέθηκεν, ἐν τέλει, ὅτι, ὡς διετυπώθη καὶ ἐν τῷ ἀνακοινωθέντι τῆς 23ης Ἰουλίου, ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις εἶνε πάντοτε τὴς γνώμης, ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν νέαν Δυτικὴν Συμφωνίαν, διὰ τῆς ὁποίας θ' ἀντικατασταθῇ ἡ Συνθήκη τοῦ Λοκάρνο, θὰ ἐπεκταθοῦν, κατ' ἀνάγκην, καὶ εἰς ἄλλα προβλήματα, τῶν ὁποίων ἡ λύσις εἶνε οὐσιώδης διὰ τὴν εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην.

Ο ΧΙΤΛΕΡ ΘΑ ΟΜΙΛΗΣΗ ΕΚ ΝΕΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΙΚΙΩΝ

Ο ΦΟΝ ΡΙΜΠΕΝΤΡΟΠ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 3. (Τρανσόσεαν).— Κατὰ τὰ ἐκ Λοδίνου τηλεγραφήματα, ὁ ἀφιχθεὶς ἐκεῖ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας φὸν Ρίμπεντροπ πιθανὸν νὰ προσῇ εἰς ἀνακοινώσεις τινὰς πρὸς τὸ Φὸρεϊν "Οφφις παρέχων τὴν ὀρθὴν ἑρμηνείαν ἐπί τινων περικοπῶν τῶν τελευταίων δηλώσεων τοῦ καγκελλαρίου Χίτλερ. Ἐν γένει ὅμως ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη, ὅτι αὐτὸς οὗτος ὁ καγκελλάριος θὰ ἐπωφεληθῇ ὅπως ἀναπτύξῃ εἰς πρώτην εὐκαιρίαν διὰ μακρῶν τὰ τῶν ἀποικιακῶν ἀξιώσεων τῆς Γερμανίας. Ὁ καγκελλάριος, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, θὰ λάβῃ ἀφορμὴν νὰ κάμῃ τὴν δήλωσιν ταύτην ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐθνικῆς γερμανικῆς ἑορτῆς τὴν 21ην Φεβρουαρίου.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 3. (Τρανσόσεαν).— Κατὰ τὰς ἐκ Λονδίνου πληροφορίας, τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐν τῇ σημερινῇ αὐτοῦ συσκέψει ἐξήτασε τὸν ἐν τῇ Βουλῇ ἐκφωνηθέντα λόγον τοῦ καγκελλαρίου Χίτλερ, τῆς μελέτης τοῦ ὁποίου εἶχον ἤδη ἐπιληφθῇ οἱ ἁρμόδιοι.

Καθ' ἃ λέγεται μεταξὺ τῶν πολιτικῶν κύκλων, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον δὲν προῆλθεν εἰς οὐδεμίαν ἀπόφασιν προκειμένου νὰ ζητήσῃ συμπληρωματικὰς πληροφορίας ἐπί τινων σημείων τοῦ λόγου τοῦ καγκελλαρίου, μολονότι, ὡς βεβαιοῦται, ἀνεγνωρίσθη κατ' αὐτό, ὅτι ἡ δήλωσις ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀποικιακὰς ἀξιώσεις ἐνδιαφέρει ἰδιαιτέρως τὴν Ἀγγλίαν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 3. ('Αθην. Πρακτ.).— Ὁ ἐν Παρισίοις ἰδιαίτερος ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ τηλεγραφεῖ, ὅτι, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς ἐκθέσεως, τὴν ὁποίαν ὁ ὑπουργὸς τῶν 'Εξωτερικῶν κ. Ντελμπὸς ἔκαμεν ἐνώπιον τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς, ἡ κατάστασις παραμένει οἵα ἐξετέθη ὑπὸ τῶν κ. κ. Ἦντεν καὶ Μπλοὺμ εἰς τοὺς τελευταίους λόγους των. Αἱ δημοσίαι συνομιλίαι ἔληξαν, ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν περαιτέρω διεξαγωγὴν διπλωματικῶν συνεννοήσεων, ἡ πρωτοβουλία, κατὰ τὸν κ. Ντελμπός, ἀνήκει εἰς τὴν ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν, ἥτις καὶ εἶνε ἡ κυρίως ἐνδιαφερομένη Δύναμις μὲ τὰς ἀποικιακὰς ἀξιώσεις τοῦ καγκελλαρίου Χίτλερ καὶ τὴν ἄρνησίν του ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀφοπλισμόν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 3. ('Αθ. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐξ Ἀμστερνταμ, ὅτι ἡ ὁλλανδικὴ Κυβέρνησις ἀπέστειλεν ὁδηγίας εἰς τὸν ἐν Βερολίνῳ ἀντιπρόσωπον αὐτῆς ὅπως ζητήσῃ πληροφορίας ἐπὶ τῆς περικοπῆς τοῦ λόγου τοῦ καγκελλαρίου Χίτλερ τῆς 30ης Ἰανουαρίου τῆς ἀναφερομένης εἰς τὸ ζήτημα τῆς ὁλλανδικῆς οὐδετερότητος. Εἰς ἀνακοινωθέν, ὅπερ ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τῶν ὁλλανδικῶν ἐφημερίδων, τονίζεται ὅτι ἡ ὁλλανδικὴ κυβέρνησις δὲν ἔλαβε καμμίαν εἰδοποίησιν ἀπὸ μέρους τῆς Γερμανίας, καθ' ἣν αὕτη θὰ ἦτο ἑτοίμη νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν οὐδετερότητα τῆς Ὁλλανδίας. Κατὰ τὰ ἀνακοινωθέντα, ὁ ἐν Βερολίνῳ ἐπιτετραμμένος τῆς Ὁλλανδίας ἐπεφορτίσθη νὰ ζητήσῃ σαφεστέρας λεπτομερείας ἐπὶ τοῦ ἀκριβοῦς κειμένου τῶν δηλώσεων τοῦ καγκελλαρίου.

ΣΥΝΕΛΗΦΘΗ ΕΝ ΜΟΣΧΑ Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΒΑΡΣΟΒΙΑ, 3. ('Ιδ. ὑπηρ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Μόσχας, ὅτι ὁ Διοικητὴς τῆς Κρατικῆς Σοβιετικῆς Τραπέζης Μαρζάσιν συνελήφθη. Ἀνεξακρίβωτος πληροφορία ἐπίσης ἀγγέλλει τὴν σύλληψιν τῆς συζύγου τοῦ Λιτβίνωφ.

Τὸ «Νταίηλυ Ἔξπρες» τοῦ Λονδίνου πληροφορεῖται ἐκ Βαρσοβίας, ὅτι ἡ Γκεπεοὺ συνέλαβε χθὲς τὴν 18ετίδα κόρην τοῦ Ράντεκ Μαρουσίαν, ἥτις κατηγορεῖται, ὅτι συνίστα εἰς τοὺς φοιτητὰς ν' ἀντιδράσουν κατὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως τῆς ἐκδοθείσης ἐναντίον τοῦ πατρός της. Ἡ σύλληψις τῆς νεανίδος ταύτης, καθὼς καὶ τῆς συζύγου τοῦ Σοκονλίκωφ ἀφήνουν νὰ ἐννοηθῇ ὅτι ἐν Μόσχᾳ σχεδιάζεται νέα δίκη εὐρείας κλίμακος, εἰς τὴν ὁποίαν τὰ ἑβδόμαι τῶν κατηγορουμένων θὰ κατέχουν γυναῖκες.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 3. ('Αθην. Πρ.).— Ἡ ἐφημερὶς «Ἡμέρα» δημοσιεύει πληροφορίας, ἃς θεωρεῖ ἀπολύτως ἀκριβεῖς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Κουτιέπωφ, ἥτις ὡς γνωστὸν ἀπησχόλησε πρὸ ἐτῶν τὴν παγκόσμιον δημοσίαν γνώμην. Κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς «Ἡμέρας» ὁ στρατηγὸς Κουτιέπωφ εἶχεν ἀπαχθῇ ἐκ Παρισίων καὶ μετεφέρθη εἰς τὴν Ρωσίαν, ὅπου ἐτυφεκίσθη.

ΤΟ "ΦΟΥΡΙΟΥΣ,, ΥΠΕΣΤΗ ΑΤΥΧΗΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 3. ('Αθ. Πρακτ.).— Τὸ ἀεροπλανοφόρον «Φούριους», συνεπείᾳ τοῦ ἰσχυροῦ ἀνέμου καὶ τῆς μεγάλης τρικυμίας, ἐξώκειλεν εἰς τὰ ἀβαθῆ, παρασυρθὲν ἐκ τοῦ σημείου, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτο ἠγκυροβολημένον ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι. Ἐξ ρυμουλκὰ τοῦ Ναυαρχείου ἐσπευσαν εἰς βοήθειαν τοῦ «Φούριους». Ἐν τέλει τὸ σκάφος κατωρθώθη νὰ προσβεθῇ, διεξάγεται δὲ ἡ οἰκεία ἐξέτασις ὅπως ἐξακριβωθῇ ἐὰν τὸ σκάφος εἶνε ἀνάγκη νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰς δεξαμενὰς πρὸς ἐπισκευήν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΤΩΝ κ.κ. ΤΣΙΑΝΟ ΚΑΙ ΑΡΑΣ

ΤΑ ΣΥΖΗΤΗΘΕΝΤΑ ΥΠΟ ΤΩΝ ΔΥΟ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΥΝΟΜΙΛΙΩΝ

ΡΩΜΗ, 3. ('Ιδ. ὑπηρ.).— Κατὰ τὴν τηλεγραφήματα ἐκ Μιλάνου, τὴν πρωΐαν σήμερον ἐγένετο ἡ πρώτη συνάντησις τοῦ 'Ιταλοῦ καὶ τοῦ Τούρκου ὑπουργοῦ τῶν 'Εξωτερικῶν διὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς διπλωματικῆς προσεγγίσεως μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν.

Ὁ κόμις Τσιάνο ἔφθασεν εἰς τὸ Μιλάνον περὶ τὴν 10ην πρωϊνήν, ταξιδεύων ἐπ' αὐτοκινήτου ἐκ Ρώμης, ὅπου ἔσχε χθὲς μακρὰν συνεργασίαν μὲ τὸν πρωθυπουργὸν κ. Μουσσολίνι, ὅστις τοῦ ἔδωσε τὰς τελευταίας ὁδηγίας διὰ τὰς συνομιλίας του μὲ τὸν Τοῦρκον συνάδελφόν του. Κατηυθύνθη εἰς τὸ κυβερνητικὸν μέγαρον, ὅπου ἐδέχθη τὰς διαφόρους ἀρχὰς τῆς πόλεως.

Χαρακτηριστικὸν εἶνε τὸ γεγονός, ὅτι τὸν 'Ιταλὸν ὑπουργὸν τῶν 'Εξωτερικῶν συνοδεύουν πλὴν τοῦ γενικοῦ γραμματέως του, ὁ διευθυντὴς τοῦ τμήματος γενικῆς πολιτικῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν 'Εξωτερικῶν, ὁ διευθυντὴς τοῦ τμήματος ὑποθέσεων Εὐρώπης καὶ Μεσογείου καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ Τύπου.

Τὴν 10.30 πρωϊνὴν ὁ Τοῦρκος ὑπουργὸς τῶν 'Εξωτερικῶν, εἰς τὸν ὁποῖον, κατὰ τὴν ἔξοδόν του ἐκ τοῦ ξενοδοχείου, ἀπένειμε τὰς τιμὰς τμῆμα φασιστῶν, μετέβη εἰς τὸ κυβερνητικὸν μέγαρον, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν ἐν Ρώμῃ πρεσβευτὴν τῆς Τουρκίας. Ἅμα τῇ ἀφίξει του, τὸν ὑπεδέχθη μὲ πολλὴν ἐγκαρδιότητα ὁ κόμις Τσιάνο, ὁ ὁποῖος παρουσίασε τοὺς συνεργάτας του.

Μετὰ τὰς πρώτας φιλοφρονήσεις, οἱ δύο ὑπουργοὶ τῶν 'Εξωτερικῶν καὶ ὁ ἐν Ρώμῃ Τοῦρκος πρεσβευτὴς ἀπεσύρθησαν εἰς τὴν λεγομένην ἐρυθρὰν αἴθουσαν, ὅπου τῷ 1928 εἶχον συνομιλήσει διὰ πρώτην φορὰν ὁ καὶ νῦν πρωθυπουργὸς κ. Μουσσολίνι μὲ τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Τουρκίας κ. Ρουσδῆ 'Αράς.

Ἡ συνομιλία των διήρκεσε μέχρι τῆς 12.20' μ.μ. Ἀμέσως ἔπειτα ὁ διευθυντὴς τοῦ Τύπου εἰς τὸ ἰταλικὸν ὑπουργεῖον τῶν 'Εξωτερικῶν ἐδέχθη τοὺς συγκεντρωθέντας δημοσιογράφους, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνεκοίνωσεν, ὅτι ἡ συνομιλία τῶν ὑπουργῶν τῶν 'Εξωτερικῶν τῆς 'Ιταλίας καὶ τῆς Τουρκίας ὑπῆρξε λίαν ἐγκάρδιος μὲ ἀποτελέσματα μέχρι τῆς στιγμῆς ἱκανοποιητικά.

Κατὰ τὴν πρώτην ταύτην συνομιλίαν τοῦ κόμιτος Τσιάνο μετὰ τοῦ Τούρκου ὑπουργοῦ τῶν 'Εξωτερικῶν κ. 'Αράς, ἐξητάσθη τὸ σύνολον τῶν Ἰταλοτουρκικῶν σχέσεων. Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας, οὐδεμία συμφωνία πρόκειται νὰ ὑπογραφῇ.

Ἡ δευτέρα συνομιλία τῶν δύο ὑπουργῶν ἤρχισε περὶ ὥραν 5ην ἑσπερινήν.

Περὶ ὥραν 1.30' μ.μ. παρετέθη πρόγευμα εἰς ἓν τῶν μεγάλων ξενοδοχείων τῆς πόλεως ὑπὸ τοῦ κόμιτος Τσιάνο, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν ὅλα τὰ μέλη τῶν δύο ἀντιπροσωπειῶν, τὸ προσωπικὸν τῆς ἐν Ρώμῃ τουρκικῆς πρεσβείας καὶ αἱ ἀρχαὶ τοῦ Μιλάνου.

ΤΟ ΕΚΔΟΘΕΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Μετὰ τὸ πέρας τῆς δευτέρας συνομιλίας, τὴν ἑσπέραν ἐξεδόθη τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Οἱ ὑπουργοὶ κ. κ. Ρουσδῆ 'Αρὰς καὶ Τσιάνο ἀντήλλαξαν γενικῶς τὰς γνώμας των, ἐξετάσαντες, ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῆς Ἰταλοτουρκικῆς συνθήκης τῆς 30ῆς Μαΐου 1928, διάφορα ζητήματα ἐνδιαφέροντα τὰς δύο χώρας καθὼς καὶ γενικῆς φύσεως τοιαῦτα, ὡς τὸ τῆς συνθήκης τοῦ Μοντρὲ διὰ τὸ καθεστὼς τῶν Δαρδανελλίων καὶ τὸ τῆς θέσεως τῆς 'Ιταλίας καὶ τῆς Τουρκίας ἀντιστοίχως ἐν τῇ 'Ανατολικῇ Μεσογείῳ. Ἡ φιλικὴ καὶ λεπτομερὴς αὐτὴ ἐξέτασις καθὼς καὶ ἡ ἀμοιβαία ἀνάπτυξις τῶν γνωμῶν μεταξὺ τῶν δύο ὑπουργῶν, ἀπέδειξαν κατὰ τρόπον σαφῆ ὅτι οὐδὲν ζήτημα χωρίζει τὴν 'Ιταλίαν καὶ τὴν Τουρκίαν, ὅτι δὲ τὰς μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν σχέσεις δὲν διέπουν εἰμὴ αἰσθήματα ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης. Διαπιστοῦται ἐξ ἄλλου ἡ θέλησις τῶν δύο Κυβερνήσεων ὅπως ἐπωφελῶς συνεργασθοῦν διὰ τὴν προσδον τῶν Ἰταλοτουρκικῶν σχέσεων καθὼς ἐπίσης καὶ γενικώτερον διὰ τὴν σταθεροποίησιν τῆς εἰρήνης. Οἱ δύο ὑπουργοὶ τῶν 'Εξωτερικῶν συνεφώνησαν νὰ ἐξακολουθήσουν αἱ δύο Κυβερνήσεις τὴν ἐπαφήν των διὰ τῆς κανονικῆς ὁδοῦ τῶν συμφωνιῶν των, ἵνα οὕτω καταστῶσι πρακτικῶς ὠφέλιμα τὰ πορίσματα τὰ ὁποῖα προέκυψαν ἐκ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν γνωμῶν των».

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ὁ κ. Τσιάνο μετὰ τοῦ κ. Ρουσδῆ 'Αρὰς ἐδέχθησαν κατόπιν τοὺς δημοσιογράφους, εἰς τοὺς ὁποίους ὁ κ. 'Αρὰς ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

— 'Εὰν μοῦ ἦτο ἐπιτετραμμένον νὰ ἔχω προλήψεις, θὰ ἔλεγον, ὅτι τὸ Μιλάνον μοῦ φέρει «καλὴν τύχην», ὑπαινισσόμενος οὕτω τὰς συνομιλίας, τὰς ὁποίας ἔσχεν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ μετὰ τοῦ κ. Μουσσολίνι κατὰ τὸ 1928 καὶ καθ' ἃς ἀπεφασίσθη ἡ φιλικὴ μεταξὺ 'Ιταλίας καὶ Τουρκίας συνεργασία. 'Εξέφρασεν ἐν συνεχείᾳ τὴν χαράν του, διότι ἐγνώρισε τὸν κόμητα Τσιάνο καὶ συνειργάσθη μαζί του.

Ὁ κ. Τσιάνο, ἀφ' ἑτέρου, ἐδήλωσεν, ὅτι οὐδεμία συνθήκη οὔτε πρωτόκολλόν τι συνετάχθη καὶ ὅτι τὸ ἀνακοινωθὲν ὁμιλεῖ ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη σχολίων. Ὑπέμνησεν, ὅτι ἡ Ἰταλοτουρκικὴ συνθήκη τοῦ 1928 παραμένει πάντοτε ἐν ἰσχύϊ, ὅτι δὲ μετὰ τὰς σημερινὰς συνομιλίας του μετὰ τοῦ Τούρκου συναδέλφου του διεπιστώθη, ὅτι ἡ διπλωματικὴ ἐκείνη πρᾶξις ἐξακολουθεῖ τὴν λειτουργίαν της ὡς πάντοτε. Ὁ κ. Τσιάνο ἐτόνισεν, ὅτι κατὰ τὴν συνομιλίαν του μετὰ τοῦ κ. Ρουσδῆ 'Αρὰς τὰ ἀφορῶντα τὴν συνθήκην τοῦ Μοντραὶ ἐξητάσθησαν ἐν φιλικωτάτῳ πνεύματι ἀμοιβαίας κατανοήσεως.

Τὴν ἑσπέραν ἐδόθη μεγάλη δεῖπνος πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Ρουσδῆ 'Αρὰς, ὅστις εἰς τὰς μετὰ τῶν δημοσιογράφων ὁμιλίας του ἐξέφρασε τὸν ἀπεριόριστον θαυμασμόν του διὰ τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ ἔργον του.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΡΩΜΗ, 3. ('Αθην. Πρ.).— Αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες ἀσχολοῦνται διὰ μακρῶν μὲ τὰς σημερινὰς ἐν Μιλάνῳ συνομιλίας τῶν κ. κ. Τσιάνο καὶ Ρουσδῆ 'Αρὰς ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη ἤρχισε τὴν ἐνδεκάτην πρωϊνὴν καὶ διήρκεσε μέχρι τῆς δωδεκάτης καὶ ἡμισείας, ἡ δὲ δευτέρα ἤρχισε τὴν πέμπτην ἀπογευματινὴν καὶ διήρκεσε περίπου ἐπὶ δίωρον.

Ὁ 'Ιταλικὸς Τύπος ἀφιερώνει εἰς τὰς συνομιλίας αὐτὰς μακρὰ εὐνοϊκὰ σχόλια.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν 'Εξωτερικῶν τῆς Τουρκίας κ. Ρουσδῆ 'Αρὰς, δεχθεὶς χθὲς τὴν ἑσπέραν συντάκτην τῆς «Πόπολο ντ' 'Ιτάλια», ὑπενθύμισε τὴν συνάντησίν του μετὰ τοῦ Ντοῦτσε τὸ 1928 εἰς τὸ Μιλάνον καὶ ἐτόνισεν, ὅτι ἦτο φυσικὸν ἅμα τῇ ἀφίξει του εἰς Μιλάνον, αἱ πρῶται σκέψεις του νὰ στραφοῦν πρὸς τὸν κ. Μουσσολίνι, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου τρέφει πάντοτε αἰσθήματα σεβασμοῦ καὶ ζωηροτάτου θαυμασμοῦ. Ἡ ἀνάμνησις, εἶπε, τῆς συνομιλίας του μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως θὰ συντελέσῃ ὥστε αἱ σημεριναὶ του συνομιλίαι, αἱ ὁποῖαι θὰ διέπωνται ὑπὸ τῆς φιλικωτέρας ἐγκαρδιότητος, νὰ ἀποδοῦν ὠφέλιμοι ὑπὲρ τῶν καλυτέρων σχέσεων τῶν δύο χωρῶν, βασιζομένων ἐπὶ τῆς ἀμοιβαίας κατανοήσεως, τόσον πολιτικῆς, ὅσον καὶ πνευματικῆς. Ὁ κ. Ἀρὰς ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην του διὰ τὴν ἐγκάρδιον ὑποδοχήν, ἥτις τοῦ ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν 'Εξωτερικῶν κ. Τσιάνο καὶ τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως. Ἐντὸς τῆς πρωΐας ὁ Τοῦρκος ὑπουργὸς τῶν 'Εξωτερικῶν θὰ συνδιαλεχθῇ μετὰ τοῦ κόμιτος Τσιάνο καὶ τὴν μεσημβρίαν θὰ παρακαθήσῃ εἰς πρόγευμα πρὸς τιμήν του ὁ Κυβερνεῖος τοῦ Μιλάνου.

ΠΑΡΗΤΗΘΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ κ. ΠΑΣΣΑΡΗΣ

Προκυψάσης ἀνάγκης παραιτήσεως τοῦ ὑφυπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας κ. Πάσσαρη, ἀνετέθη διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος προσωρινῶς τὸ ὑφυπουργεῖον τῆς Ἀεροπορίας εἰς τὸν κ. Παπαδήμαν, ὑφυπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν.

Ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας παραμένει ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως.

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΑΙΡΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 3. ('Αθην. Πρακ.).— Ἡ Βασιλομήτωρ Μαίρη συνοδευομένη ὑπὸ τῆς Δουκίσσης τοῦ Γκλώστερ, ἔκαμε χθὲς τὴν ἐσπέραν τὴν πρώτην αὐτῆς δημοσίαν ἐμφάνισιν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Βασιλέως συζύγου της, παρακολουθήσασα κινηματογραφικὴν παράστασιν, δοθεῖσαν ὑπὲρ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν. Τὸ πλῆθος ἐπευφήμησεν ἐνθουσιωδῶς τὴν Βασίλισσαν κατὰ τὴν ἔξοδόν της.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 3. ('Ιδιαιτ. ὑπηρεσία).— Ἡ πρώτη συνεδρίασις τῆς μονίμου διεθνοῦς ἐπιτροπῆς παλαιῶν πολεμιστῶν θὰ πραγματοποιηθῇ ἐνταῦθα τὴν 15—18 Φεβρουαρίου. Θὰ παραστοῦν ἀντιπρόσωποι Αὐστρίας, Βελγίου, Βουλγαρίας, Τσεχοσλοβακίας, Γαλλίας, Γερμανίας, Ἑλλάδος, Ἀγγλίας, Ἰταλίας, Γιουγκοσλαυΐας, Πολωνίας, Ρουμανίας, Ἡνωμ. Πολιτειῶν καὶ Οὐγγαρίας.

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ ΜΑΘΗΤΟΥ

Εἰς τὸ Σκοπευτήριον Ὑμηττοῦ ἀπεπειράθη νὰ αὐτοκτονήσῃ χθὲς ὁ μαθητὴς τοῦ γυμνασίου Λάζαρος Κασιμάτης ἐληβεὶς διὰ σφαίρας περιστρόφου φλομπέρ τὸ ὁποῖον εἶχε ζητήσει διὰ νὰ ἐξασκηθῇ δήθεν εἰς τὴν σκοποβολήν.

Ἐπ' αὐτοῦ εὑρέθη σημείωμα ἐκ τοῦ ὁποίου ὑποτίθεται ὅτι εἰς τὴν ἀπόπειραν προέβη διὰ λόγους αἰσθηματικούς.

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΚΑΠΝΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΤΡΑΣΤ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 3. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἀγγέλλεται ἐκ Λαρίσης ἰδίᾳ συνῆλθον ἐκεῖ ἀντιπρόσωποι τῶν καπνοπαραγωγικῶν περιφερειῶν καὶ συνεζήτησαν ἐπὶ τῆς παρατηρουμένης ἀπραξίας εἰς τὰ καπνά. Κατὰ τὴν συζήτησιν διετυπώθη ὅτι ὑπάρχει καπνεμπορικὸν τράστ, ἀπεφασίσθη δὲ νὰ ζητηθῇ ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν ἡ συγκέντρωσις τῶν καπνῶν ὑπὸ τοῦ κράτους.

Αὔριον θὰ συγκροτηθῇ εἰς τὸν Βόλον σύσκεψις ὅλων τῶν καπνεμπορικῶν ἑταιρειῶν τοῦ νομοῦ Λαρίσης ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἀντικειμένου.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

Χθὲς τὴν 10ην μ.μ. ἔκαμεν ἔναρξιν τῶν παραστάσεών του ὁ θίασος τῆς κ. Μαρίκας Κοτοπούλη εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου θέατρον.

Εἰς τὴν ἔναρξιν παρέστη ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς, ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος, ἡ Α.Β.Υ. ἡ πριγκίπισσα Αἰκατερίνη ἡ Κα Πρωθυπουργοῦ μετὰ τῆς θυγατρός της καὶ τοῦ κ. Φωκᾶ, ὁ αὐλάρχης κ. Μερκάτης, ὁ τελετάρχης κ. Λεβίδης, οἱ ὑπουργοὶ κ.κ. Παπαδήμας, Μαγιάκος, Ρεδιάδης, Κορίζης καὶ τὰ ἐκλεκτότερα μέλη τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας.

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 3. ('Αθην. Πρ.) — Αἱ ἐφημερίδες ἀφιερώνουν μακρὰς στήλας εἰς τὴν αὐξήτησιν, ἡ ὁποία ἐγένετο χθὲς εἰς τὴν Βουλὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης καὶ ὅλαι σχεδόν, περιλαμβανομένης καὶ τῆς κομμουνιστικῆς «Οὐμανιτέ», ἐπιδοκιμάζουν τὸν λόγον τοῦ κ. Νταλαντιέ. Ἀλλ' ἐνῷ τὰ ὄργανα τῆς δεξιᾶς ἐξηγοῦν ὅτι ἡ μειοψηφία τῆς Βουλῆς δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ἐπιδοκιμασίαν της εἰς ὁλόκληρον τὴν Κυβέρνησιν, αἱ τῆς ἀριστερᾶς κατηγοροῦν τὴν ἀντιπολίτευσιν διότι δὲν ἤθελησε νὰ ὑψωθῇ ὑπεράν